

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **F. O.**, za účasti **Ministerstva spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, v řízení o kasační stížnosti proti usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2006 č. j. 30 Ca 237/2005 – 15 a č. j. 30 Ca 237/2005 - 17, o námitce podjatosti,

t a k t o :

Předseda senátu JUDr. Jan Šanca **n e n í** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Ca 237/2005.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usneseními ze dne 30. 3. 2006 č. j. 30 Ca 237/2005 – 15 vyloučil žalobu stěžovatele proti Ministerstvu spravedlnosti k samostatnému řízení a č. j. 30 Ca 237/2005 – 17 odmítl jeho žalobu proti Nejvyššímu státnímu zastupitelství, Veřejnému ochránci práv, Parlamentu České republiky, JUDr. Františku Mozgovi, bytem B., Š. 41, správci konkursní podstaty úpadce Rodinná záložna, spořitelní a úvěrní družstvo, se sídlem v Moravských Budějovicích, nám. ČSA 43 a Krajskému státnímu zastupitelství v Brně. Proti těmto usnesením podal žalobce podání označené jako kasační stížnost.

Krajský soud v Brně usneseními ze dne 24. 8. 2006 č. j. 30 Ca 237/2005 – 21 a č. j. 30 Ca 237/2005 – 23 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení těchto usnesení zaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel reagoval podáním ze dne 30. 8. 2006, v němž mimo jiné uvedl, že napadený soudce Šanca se neřídí rozsudkem 5 Ans 5/2005 – 59 a opakuje totéž co napáchal v předchozím soudním řízení ač ví, že podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. je z dalšího řízení vyloučen. Dále uvedl, že se domáhá rozhodnutí o zbavení JUDr. Jana Šanci funkce soudce pro soustavné pohrdání lidskými právy stěžovatele, pohrdání opravnými prostředky podle čl. 13 Úmluvy a pohrdání svými vlastními rozhodnutími.

Toto podání stěžovatele bylo podle svého obsahu posouzeno jako námitka podjatosti směřující proti předsedovi senátu JUDr. Janu Šancovi a postoupeno k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Ve vyjádření k námitce podjatosti předseda senátu JUDr. Jan Šanca uvedl, že žádný z důvodů podjatosti uvedených v § 8 odst. 1 s. ř. s. není u něj dán a že stěžovatelem kritizovaný postup ve věci zákonným důvodem podjatosti není.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán

důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen "Listina") a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen "Úmluva"), je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy).

Nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich právním zástupcům atd.), o níž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi nalezla stěží uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat také v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně existují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce disponuje určitým, nikoliv nezaujatým, vztahem k věci, případně účastníkům.

Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání, ale rozhodování o této otázce se musí díť výlučně na základě hlediska objektivního. Nelze ovšem vycházet pouze ze subjektivních pochybností osob zúčastněných na řízení, nýbrž i z právního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedou.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro vyloučení předsedy senátu JUDr. Jana Šanci z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Ca 237/2005 nejsou splněny. Stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o poměru tohoto soudce k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, rovněž tak netvrdil, že by se podílel na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Námitky stěžovatele směřují výhradně proti postupu předsedy senátu v řízení o projednávané věci, konkrétně při vybírání soudního poplatku, která podle § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce není. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu